

แผนเตรียมรับสถานการณ์อุทกภัย ปี ๒๕๖๖ (ด้านประมง)

๑. การดำเนินการก่อนเกิดภัย

๑.๑ การเตรียมความพร้อม

- ๑) ดำเนินการขึ้นทะเบียน และปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นปัจจุบัน
- ๒) ดำเนินการเฝ้าระวังการเลี้ยงจระเข้ โดยตรวจสอบสถานที่เลี้ยงให้มีความแข็งแรง ตรวจสอบจำนวนจระเข้ พร้อมจัดทำบัญชีฟาร์มเลี้ยงให้เป็นปัจจุบัน เพื่อป้องกันมิให้จระเข้หลุดรอดออกสู่แหล่งน้ำ
- ๓) ดำเนินการจัดทำบัญชีทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ พร้อมเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ

๑.๒ การประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนภัยกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑) ดำเนินการประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนภัยกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ทราบถึงช่วงระยะเวลาหรือภาวะภัยที่จะมาถึงและเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำในช่วงฤดูฝน เพื่อสามารถเตรียมตัวรับสถานการณ์ หาวิธีการป้องกันแก้ไขหลักเลี่ยงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นให้มากที่สุด โดยดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แจ้งผ่านเวทีการประชุมกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน, แจ้งผ่านประชาสัมพันธ์จังหวัด, แจ้งผ่านผู้นำชุมชน, แจ้งผ่านประมงอาสา, ผ่านโครงการต่าง ๆ, ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนทางสถานีวิทยุกระจายเสียงกรมประมง, สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย, สถานีโทรทัศน์ และรวมถึงสื่อต่าง ๆ

๒) ให้เกษตรกรติดตามข่าวสารพยากรณ์อากาศ และสถานการณ์น้ำจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด

๓) ให้เกษตรกรปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ และต้องเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำในช่วงฤดูฝน

๑.๓ การให้คำแนะนำ

๑.๓.๑ ด้านวิชาการ

ควรแนะนำเกษตรกรให้มีความรู้เพื่อเตรียมการป้องกันและแก้ไขไว้ล่วงหน้าเมื่อเกิดอุทกภัยดังนี้

๑) วางแผนการเลี้ยงสัตว์น้ำให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และฤดูกาล เพื่อให้สามารถจับได้ก่อนฤดูน้ำหลาก

๒) ทอยยจับสัตว์น้ำที่ได้ขนาดขึ้นมาจำหน่ายหรือบริโภค เป็นการลดปริมาณสัตว์น้ำภายในบ่อ เพื่อลดความสูญเสียให้มากที่สุด

๓) ปรับปรุงคันบ่อและเสริมคันบ่อให้สูงพอกับปริมาณน้ำที่เคยท่วมในปีที่ผ่านมา ๆ มา

๔) จัดทำร่องระบายน้ำ และขุดลอกตะกอนดินที่จะทำให้ร่องระบายน้ำตันขึ้นออกไปเพื่อให้น้ำไหลเข้าออกได้อย่างสะดวก

๕) ควบคุมการใช้น้ำและรักษาปริมาณน้ำในที่เลี้ยงสัตว์น้ำให้มีปริมาณพอเหมาะหรือมีปริมาณ ๒ ใน ๓ ส่วนของน้ำที่มีอยู่ในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

๖) จัดเตรียมปูนขาวไว้สำหรับพื้นที่ดินกรด ดินเปรี้ยว เพื่อปรับสภาพน้ำในบ่อหลังน้ำท่วมประมาณ ๕๐ - ๖๐ กิโลกรัมต่อไร่

๗) จัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น อวน เครื่องสูบน้ำ เครื่องเพิ่มออกซิเจน ยาปฏิชีวนะ สารเคมี ไว้ให้พร้อม

๘) ควรหมั่นตรวจสอบสุขภาพสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ หากพบสิ่งผิดปกติให้รีบหาสาเหตุพร้อมดำเนินการแก้ไขทันที

กรณีการเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง ควรหมั่นตรวจสอบดูแลความคงทนแข็งแรงของกระชังอยู่เสมอและควรจัดวางกระชังให้มีระยะห่างกันพอสมควร เพื่อให้มีการหมุนเวียนถ่ายเทได้สะดวก

๑.๓.๒ ฝูการะวังโรคสัตัวน้ำ

โรคสัตัวน้ำที่พบบ่อยได้ในฤดูฝน ซึ่งในหลายพื้นที่ได้รับผลกระทบจากฝนตกอย่างต่อเนื่องทำให้อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงกะทันหัน เช่น อุณหภูมิ ออกซิเจน ความเป็นกรด - เบส ความชื้น เป็นต้น ส่งผลให้สัตัวน้ำที่เกษตรกรเลี้ยงไว้ทั้งในบ่อดินและในกระชังปรับตัวไม่ทัน เกิดความเครียด อ่อนแอ ยอมรับการเกิดโรคได้ง่าย หรือตายอย่างฉับพลันได้ โรคที่มักเกิดในช่วงฤดูฝนมีหลายชนิด ได้แก่

โรคที่พบในสัตัวน้ำกลุ่มปลา

๑. โรคที่เกิดจากการติดเชื้อ (Infectious Disease)

๑.๑ โรคที่เกิดจากปรสิต

สาเหตุ เกิดจากปรสิต เช่น อิก (Ichthyophthirius multifiliis) เห็บระฆัง ปลิงใส โอโอดิเนียม เป็นต้น
อาการ ลอยตัวที่ผิวน้ำ ว่ายน้ำทุรนทุราย มีอาการเชื่องซึม ขับเมือกมาก พบแผลเลือดออกบริเวณผิวหนัง เหงือกซีดกระพุ้งแก้มเปิดปิดเร็วกว่าปกติ กินอาหารน้อยลง ผอม

การรักษา กำจัดปรสิตภายนอกโดยใช้ฟอร์มาลีน ๒๕ - ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๑,๐๐๐ ลิตร แช่นาน ๒๔ ชั่วโมง จากนั้นเปลี่ยนถ่ายน้ำ และทำซ้ำ ๒ - ๓ ครั้งหรือใช้โบตัสเซียมเปอร์มังกานेट (ด่างทับทิม) ๒ - ๔ กรัม ต่อน้ำ ๑,๐๐๐ ลิตร แช่นาน ๒๔ ชั่วโมง จากนั้นเปลี่ยนถ่ายน้ำ และทำซ้ำ ๒ - ๓ ครั้ง

๑.๒ โรคที่เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ โรคแผลตามลำตัว โรคตัวดำ

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรียกลุ่ม *Aeromonas sp.*, *Edwardsiella sp.*, *Flavobacterium columnare* และ *Vibrio sp.* เป็นต้น

อาการ พบบาดแผลเลือดออกบริเวณผิวหนังและครีบ ผิวหนังต่างขาบริเวณลำตัว สีซีดหรือเข้มมากกว่าปกติ มีอาการเชื่องซึม ไม่กินอาหาร ทอยตาย ถ้าเกิดในสัตัวน้ำขนาดเล็กจะทำให้เกิดอัตราการตายสูง

การรักษา ควรตรวจวินิจฉัยโรคสัตัวน้ำ ตรวจสอบและยืนยันชนิดเชื้อแบคทีเรีย พร้อมทั้งทดสอบความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อแบคทีเรียดังกล่าว เพื่อให้สามารถเลือกยาต้านจุลชีพที่เหมาะสมต่อการรักษาโรคติดเชื้อแบคทีเรียได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ โรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส

๑.๓.๑ โรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสที่เกิดในปลานิล ได้แก่ Tilapia Lake Virus (TiLV)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อไวรัส Tilapia Lake Virus (TiLV)

อาการ พบอาการเชื่องซึม ปากเปื่อย ตาขุ่น/โปน ลำตัวดำ ท้องบวม และพบแผลเลือดออกตามผิวหนัง

การรักษา โรคติดเชื้อไวรัสที่เกิดในสัตัวน้ำปัจจุบันยังไม่มียาหรือสารเคมีที่ใช้ในการรักษา ทำได้เพียงการป้องกันไม่ให้สัตัวน้ำเกิดการติดเชื้อไวรัส เช่น การเลือกลูกพันธุ์สัตัวน้ำจากแหล่งที่มีมาตรฐานและไม่มีประวัติการระบาดของโรค เป็นต้น

๒. โรคที่ไม่ได้เกิดจากการติดเชื้อ (Non-Infectious Disease)

๒.๑ โรคที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำ

สาเหตุ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำอย่างกะทันหัน อุณหภูมิลดลงอย่างรวดเร็วเนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำต่ำซึ่งเป็นผลมาจากคุณภาพน้ำที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการตายของแพลงก์ตอนความเป็นกรดเบส (pH) ต่ำที่เกิดจากฝนตกชะล้างความเป็นกรดจากดินลงสู่แหล่งน้ำ ความชื้นหรือปริมาณสารอินทรีย์ในน้ำสูงที่เกิดจากฝนตกชะล้างตะกอนดินลงสู่แหล่งน้ำ

อาการ สัตว์น้ำจะลอยบริเวณผิวน้ำ กระพุ้งแก้มเปิด-ปิดเร็วกว่าปกติ เนื่องจากภาวะการขาดออกซิเจน หรือตะกอนในน้ำเข้าไปเกาะบริเวณเหงือกทำให้การอัตราการแลกเปลี่ยนออกซิเจนบริเวณเหงือกลดลง อาจทำให้สัตว์น้ำเกิดการตายได้อย่างกะทันหัน และจำนวนมาก

การรักษา ไม่มีวิธีในการรักษา แต่สามารถป้องกันความเสียหายที่เกิดจากสาเหตุดังกล่าวได้ เช่น การติดตั้งเครื่องให้อากาศเพื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสมต่อสัตว์น้ำ เป็นต้น

โรคที่พบในสัตว์น้ำกลุ่มกุ้ง

๑. โรคที่เกิดจากการติดเชื้อ (Infectious Disease)

๑.๑ โรคที่เกิดจากปรสิต

สาเหตุ เกิดจากปรสิตกลุ่มโปรโตซัว เช่น *Zoothamnium* sp., *Epistylis* sp. เป็นต้น

อาการ เกาะบริเวณเหงือก เปลือก รยางค์ ทำให้เกิดการระคายเคือง หากพบปริมาณมากส่งผลต่อการลอกคราบ

การรักษา การจัดการการเลี้ยงที่ดี เช่น การกำจัดสารอินทรีย์ การทำความสะอาดบ่อ การฆ่าเชื้อในน้ำ การใช้ถุงพลาสติกเพื่อลดปริมาณการให้อาหารเพื่อลดปริมาณที่เหลือในบ่อ เป็นต้น หรือใช้สารเคมีในการกำจัดปรสิตภายนอกโดยใช้ฟอร์มาลิน ๒๕ - ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๑,๐๐๐ ลิตร แช่นาน ๒๔ ชั่วโมง จากนั้นเปลี่ยนถ่ายน้ำ และทำซ้ำ ๒ - ๓ ครั้งหรือใช้โบตัสเซียมเปอร์มังกานेट (ต่างทับทิม) ๒ - ๔ กรัม ต่อน้ำ ๑,๐๐๐ ลิตร แช่นาน ๒๔ ชั่วโมง จากนั้นเปลี่ยนถ่ายน้ำ และทำซ้ำ ๒ - ๓ ครั้ง

๑.๒ โรคที่เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ โรคเสี้ยนดำ, จุดดำบนเปลือกกุ้ง, shell disease

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย *Aeromonas hydrophila*

อาการ เชื้อแบคทีเรียชนิดนี้จะทำลายเซลล์เปลือก ทำให้เกิดเกิดจุดสีดำ หรือรอยสีน้ำตาลที่บริเวณเปลือกกุ้งทั้งหัว ลำตัว และรยางค์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อกรหายใจ

การรักษา ควรตรวจวินิจฉัยโรคสัตว์น้ำ ตรวจสอบและยืนยันชนิดเชื้อแบคทีเรีย พร้อมทั้งทดสอบความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อแบคทีเรียดังกล่าว เพื่อให้สามารถเลือกยาต้านจุลชีพที่เหมาะสมต่อการรักษาโรคติดเชื้อแบคทีเรียได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ โรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสในกุ้งทะเล

สำหรับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ในช่วงฤดูฝนจะพบการระบาดของเชื้อไวรัสก่อโรคตัวแดงดวงขาว (White Spot Syndrome Virus (WSSV)) มากกว่าเชื้อไวรัสก่อโรคชนิดอื่น

สาเหตุ เกิดจากเชื้อ White Spot Syndrome Virus (WSSV)

อาการ กุ้งป่วยจะว่ายน้ำบริเวณผิวน้ำ หรือว่ายน้ำเกยตามขอบบ่อเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยในระยะแรกจะมีอาการตัวแดงเล็กน้อย อาจพบลักษณะเปลือกนูนบาง โดยเฉพาะส่วนหัวภายหลังจากกุ้งได้รับเชื้อประมาณ ๓ - ๔ วัน และจะพบอาการดังกล่าวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ บางกรณีอาจพบจุดขาวเล็ก ๆ เกิดขึ้นด้านในเปลือกของกุ้ง ซึ่งจะพบมากบริเวณเปลือกส่วนหัว

การรักษา โรคติดเชื้อไวรัสที่เกิดในสัตว์น้ำปัจจุบันยังไม่สามารถรักษาให้หายได้ด้วยยาหรือสารเคมี ดังนั้น เกษตรกรควรเน้นที่การป้องกันไม่ให้สัตว์น้ำเกิดการติดเชื้อไวรัส เช่น การเลือกลูกพันธุ์กุ้งที่ปลอดโรคจากแหล่งที่เชื่อถือได้ การเตรียมน้ำในบ่อให้ปราศจากเชื้อไวรัสก่อนปล่อยกุ้งลงเลี้ยง เป็นต้น

๒. โรคที่ไม่ได้เกิดจากการติดเชื้อ (Non-Infectious Disease)

๒.๑ โรคเหงือกดำในกุ้งก้ามกราม

สาเหตุเกิดจากการสะสมของเสียจำพวกไนโตรทและไนเตรทที่เกิดจากการย่อยสลายของสารอินทรีย์บริเวณกันบ่อมากเกินไป

อาการ มักพบในกุ้งก้ามกรามเนื่องจากเป็นกุ้งที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตอยู่ที่บริเวณพื้นบ่อโดยจะมีลักษณะอาการช่องเหงือกมีสีดำ อาจดำทั้งเหงือกและฝาปิดเหงือกด้านใน

การรักษา การเตรียมบ่อที่ดี มีการทำความสะอาดพื้นบ่ออย่างสม่ำเสมอ เพื่อกำจัดเศษอาหารและสารอินทรีย์ที่เป็นของเสียออกไป เปลี่ยนถ่ายน้ำอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ น้ำหมุนเวียน และมีออกซิเจนเพียงพอต่อความต้องการของกุ้ง

วิธีป้องกันและเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำ

๑. วางแผนการเลี้ยงให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และฤดูกาล เพื่อให้สามารถจับจำหน่ายได้ก่อนฤดูน้ำหลาก

๒. ควรเลือกลูกพันธุ์สัตว์น้ำจากฟาร์มผู้ผลิตที่ได้มาตรฐานและเชื่อถือได้ สัตว์น้ำแข็งแรง ไม่มีบาดแผลหรือแสดงอาการของโรคสัตว์น้ำ

๓. หลีกเลี่ยงการปล่อยสัตว์น้ำในช่วงที่สภาพอากาศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอาจทำให้สัตว์น้ำเกิดความเครียด และโน้มนำให้เกิดโรคได้

๔. ควรปล่อยสัตว์น้ำลงเลี้ยงในอัตราความหนาแน่นที่เหมาะสมหรือน้อยกว่าปกติ และหมั่นตรวจวัดคุณภาพน้ำ ช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศอย่างรวดเร็ว

๕. เลือกใช้อาหารที่มีคุณภาพที่ดี ได้รับการขึ้นทะเบียน และให้อาหารสัตว์น้ำในอัตราที่เหมาะสม เพื่อลดปริมาณอาหารเหลือตกค้างที่พื้นบ่อ เนื่องจากหากมีฝนตกติดต่อกันหลายวัน อุณหภูมิของน้ำจะลดลง ทำให้สัตว์น้ำกินอาหารน้อยลง หากให้อาหารในปริมาณมากเกินไป จะทำให้มีอาหารเหลือตกค้างที่พื้นบ่อและย่อยสลายเป็นของเสียที่สามารถส่งผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์น้ำได้

๖. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้สัตว์น้ำโดยการเสริมสารอาหาร หรือวิตามินที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ เช่น โปรไบโอติก วิตามินซี วิตามินรวม แร่ธาตุ เป็นต้น

๗. วางแผนการจัดการคุณภาพน้ำให้เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์น้ำ หากสภาพอากาศปิดหรือมีฝนตกติดต่อกันเป็นเวลานาน อาจทำให้ปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำลดลงอย่างฉับพลัน เกษตรกรสามารถป้องกันการตายของสัตว์น้ำได้ โดยการติดตั้งเครื่องให้อากาศหรือเครื่องตีน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำได้ ส่วนกรณีที่มีความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ในบ่อสัตว์น้ำลดลง ควรเติมวัสดุปูน เช่น ปูนขาวหรือปูนมาร์ล เป็นต้น เพื่อควบคุมค่า pH เติมเกลือแกงเพื่อลดความเครียดของสัตว์น้ำ และรักษาปริมาณน้ำในบ่อเลี้ยงให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม

๘. ระหว่างการเลี้ยงควรมีการทำความสะอาดพื้นบ่อ หรือกรณีเลี้ยงในกระชังควรทำความสะอาดกระชังอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดปริมาณสารอินทรีย์ เศษอาหาร มูลของเสีย ซึ่งเป็นแหล่งอาหารและแหล่งที่อยู่อาศัยของปรสิตและเชื้อโรคต่าง ๆ

๙. ควรหมั่นตรวจสุขภาพสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ กรณีที่สัตว์น้ำเกิดการป่วยหรือตายควรกำจัดโดยการฝังหรือเผา ไม่ควรทิ้งสัตว์น้ำที่ป่วยหรือตายไว้ในบริเวณบ่อเลี้ยงหรือกระชัง หรือเอาให้สัตว์น้ำอื่นกินเพราะจะเป็นการแพร่กระจายเชื้อโรคทำให้เกิดการระบาดของโรคสัตว์น้ำได้

๑๐. กรณีเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง ควรหมั่นตรวจสอบดูแลความคงทนแข็งแรงของกระชังให้มีระยะห่างที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถหมุนเวียนและถ่ายเทได้สะดวก อย่างไรก็ตามเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควรหมั่นสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การกินอาหาร การว่ายน้ำ ลักษณะอาการภายนอก เพื่อเฝ้าระวังสุขภาพของสัตว์น้ำที่เลี้ยงอยู่เสมอ หากพบความผิดปกติให้หาสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้สัตว์น้ำอ่อนแอ ป่วยและตาย และให้รีบแก้ไขตามสาเหตุ หากไม่ทราบหรือไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้ด้วยตนเอง ให้ปรึกษาผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ด้านโรค และการจัดการด้านสุขภาพสัตว์น้ำอย่างใดก็ตามเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควรหมั่นสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของสัตว์น้ำ เช่น การกินอาหาร การว่ายน้ำ ลักษณะอาการภายนอก เพื่อเฝ้าระวังสุขภาพของสัตว์น้ำที่เลี้ยงอยู่เสมอ หากพบความผิดปกติให้รีบหาสาเหตุและแก้ไขโดยทันที หากไม่ทราบสาเหตุหรือไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้ด้วยตนเอง ให้ปรึกษาผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ด้านโรคและการจัดการสุขภาพสัตว์น้ำ

หากเกษตรกร พบปัญหาด้านโรคสัตว์น้ำ เกษตรกรสามารถขอรับคำปรึกษาและคำแนะนำได้ที่สำนักงานประมงอำเภอ สำนักงานประมงจังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ ของกรมประมงทุกแห่งทั่วประเทศและหากต้องการส่งสัตว์น้ำป่วยเพื่อตรวจวินิจฉัยโรค หรือขอคำแนะนำด้านโรคสัตว์น้ำ สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้ที่กองวิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ กรมประมงหมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๕๖๑-๓๓๗๒ หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำสงขลา หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๗๔๓๓-๕๒๔๔-๕

๒. การดำเนินการขณะเกิดภัย

กรมประมงได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของกรมประมงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เตรียมรับสถานการณ์และให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ และติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด พร้อมรายงานให้กรมประมงทราบทุกสัปดาห์ และหากเกิดผลกระทบหรือความเสียหายด้านประมง ให้หน่วยงานในสังกัดกรมประมงเร่งดำเนินการให้ความช่วยเหลือเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าตามความสามารถและศักยภาพของหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่เป้าหมาย และประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้การช่วยเหลือ เช่น หน่วยงานของกรมชลประทาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้สำนักงานประมงจังหวัด พิจารณาการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรโดยใช้เงินอุดหนุนราชการในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด (๒๐ ล้านบาท) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถปฏิบัติการได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๒.๑ การดำเนินการในส่วนกลาง

มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกรมประมง ติดตามสถานการณ์และความเสียหายด้านประมงของจังหวัดต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อรวบรวมข้อมูลความเสียหายและการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด เพื่อย่อยข้อมูลต่อศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ การดำเนินการในส่วนภูมิภาค

๑) มอบหมายผู้ตรวจราชการกรม ติดตามกำกับให้สำนักงานประมงจังหวัด ดำเนินการติดตามและสำรวจความเสียหายจากอุทกภัย เพื่อย่อยความเสียหายให้กรมประมง ตามแต่สถานการณ์หรือตามที่กำหนด

๒) ให้หน่วยงาน...

๒) ให้งานของกรมประมงที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ดำเนินการดังนี้

- ติดตาม เฝ้าระวัง และแจ้งเตือนสถานการณ์น้ำ
- ติดตาม และเฝ้าระวังการเลี้ยงจระเข้ที่มีความเสี่ยงจะเกิดน้ำท่วม เพื่อป้องกันมิให้จระเข้หลุดรอดออกสู่แหล่งน้ำ
- จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ไว้ประจำหน่วยงาน เพื่อให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ/โรคสัตว์น้ำแก่เกษตรกร
- จัดเตรียมทรัพยากร เช่น เครื่องสูบน้ำ อวน กระชัง และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ช่วยเหลือเกษตรกรได้ทันทีที่ได้รับการร้องขอ
- จัดเตรียมเรือตรวจการประมง รถยนต์ พร้อมเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ

๓. การดำเนินการหลังเกิดภัย

ให้จังหวัดโดยสำนักงานประมงอำเภอ/จังหวัด พิจารณาดำเนินการให้ความช่วยเหลือโดยใช้เงินอุดหนุนจากเงินอุดหนุนของรัฐบาล (๒๐ ล้านบาท) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๓ และหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อยเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้การช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติได้ทันทั่วถึงตามความจำเป็นและเหมาะสม หากเงินงบประมาณมีไม่เพียงพอสามารถขอใช้เงินอุดหนุนราชการในอำนาจของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๕๐ ล้านบาท) ต่อไป